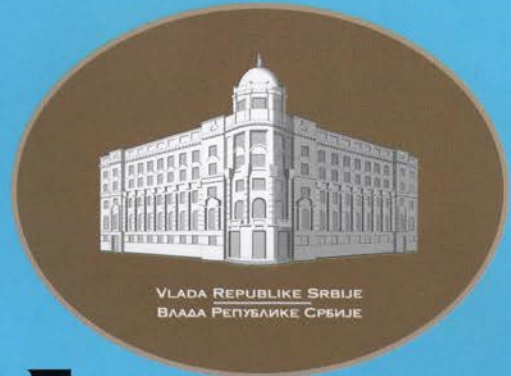

АЛО-АЛО

Часопис Дома ученика средње ПТТ школе | Београд | Број 30 | март 2016.

ДОМ УЧЕНИКА СРЕДЊЕ ПТТ ШКОЛЕ

САДРЖАЈ

НОВОСТИ ИЗ ДОМА

- 4 Ало, шта има ново у Дому?

АХ, ТАЈ ДОМ

- 6 Добро дошли у Београд

ДОМСКЕ МАНИФЕСТАЦИЈЕ

- 8 Таленти и антиталенти
10 Новогодишња грозница

ХУМАНИТАРНЕ АКТИВНОСТИ

- 12 Посета прихватишту
13 Дружење са искуснима

ИЗЛЕТ

- 14 Излет за најбоље васпитне групе

ВОДИМО ВАС У ...

- 16 Музеј аутомобила

ИНТЕРВЈУ

- 18 Интервју са директором Дома

ЧАС ИСТОРИЈЕ

- 20 Стогодишњица Мојковачке битке

ЗАНИМЉИВОСТИ

- 22 Светске Нове Године

ОБРАЗОВАЊЕ

- 24 Петница
26 Шта ћеш да студираш?

ЧИТАЈМО ЗАЈЕДНО

- 28 Спасовање Франческе

ПРИЧА

- 29 Сребрна кашика

МУЗИКА

- 30 Концерт Кикија Лесендрића и групе Пилоти

РАЗНОДА

- 32 Иза тамних стакала
32 Оригами

ЛЕПОТА И ЗДРАВЉЕ

- 33 Реши се напасти
33 Користиш ли конач?

ДОМСКИ ЖИВОТ

- 34 Кошаркашка секција
34 Дебата
35 Фото страна
36 Нови интерактивни сајт Дома

АЛО-АЛО редакција

Анђела Васић

Анђела Стојковић

Драгољуб Бркић

Исидора Савић

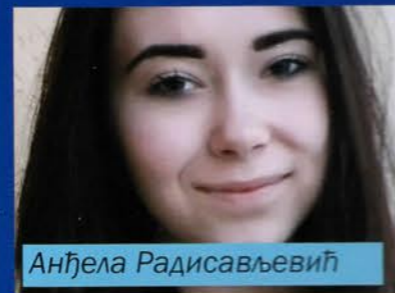
Кристина Кукић

Миљана Стојилковић

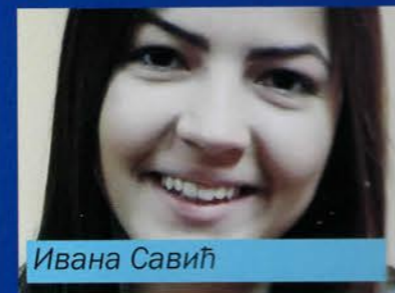
Сандра Шобић

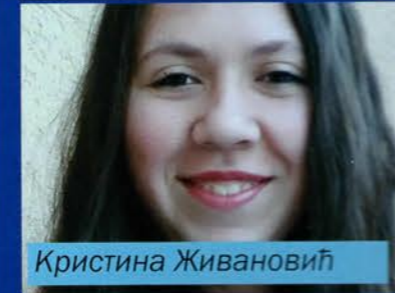
Анђела Радисављевић

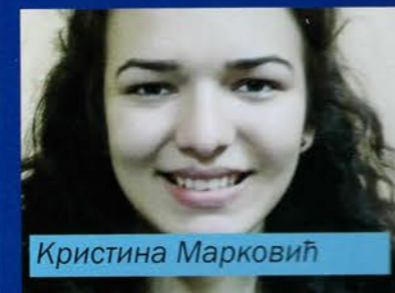
Бојана Симовић

Ивана Савић

Кристина Живановић

Кристина Марковић

Невена Радовановић

Драги читаоци,

У рукама држите тридесето издање часописа АЛО АЛО, прозор у наш мали ПТТ свет. Потрудили смо се да најверније опишемо наш шарени домски живот, да истакнемо таленте, упознамо вас са новинама, одведемо вас тамо где смо ми били. Наравно, све то путем лепе писане речи. Сва догађања смо фото објективом љубоморно сачували од заборава, а у овом часопису вам све то презентовали.

Ни ове године нам није мањкало инспирације и залагања, те смо се дотакли разних тема које се не одnose искључиво на Дом, али се тичу образовања, промоције читања, здравља и лепоте.

И на крају, имамо лепе вести за вас. Од ове године часопис АЛО АЛО ће излазити на тромесечном нивоу. Дакле, биће још више прича, репортажа, приказа, биће више прилика да вам представимо истакнуте домце, личности из света културе, науке, спорта и још много тога.

До следећег броја,
остајте нам здраво,
Ваш АЛО АЛО

АЛО-АЛО

БРОЈ 30
Март 2016.

Издаје: Дом ученика средње ПТТ школе,
Здравка Челара 16, Београд, www.ptt-dom.edu.rs

Директор: Саша Роквић

Издање уредила: Јелена Окичић

Аутори текстова и фотографија: чланови новинарске секције Дома ученика средње ПТТ школе

АЛО, ШТА ИМА НОВО У ДОМУ?

Слободно можемо рећи да је година за нама година новина..

Нова секција

У Дому је оформљена еколошка секција. Први састанак еколошке секције одржан је 23. фебруара. Секцију је осмислила и води васпитачица Јелена Радојевић. Циљ секције је развијање еколошке свести и формирање правилних ставова према значају заштити животне средине. Придружите се!

Летња учионица

Прве пролећне дане дочекаћемо у новој летњој учионици у дворишту Дома, где ћемо моћи да проводимо слободно време, да се дружимо, али и да учествујемо у планираним активностима са својим васпитачима на отвореном.

Кутак за уживање

Испод степеништа којима се пење у школу направљен је један ушушкан кутак за предак између бројних обавеза наших домаца. Плави канапе окружен бујним цвећем убрзо је постао једно од најпопуларнијих места за дружење и необавезно ћаскање и добио назив „кутак за уживање“.

Улаз у Дом

Поред „кутка за уживање“ топлини првог сусрета са Домом сада доприносе и нова улазна врата, свеже окречени зидови као и комплетно адаптирани део хола око зборнице.

На спратовима

И спратови нам изгледају топлије. Добили смо нове стазе, а боље и спавамо због нових душека. Старе душеке смо донирали Комесаријату за избеглице, који су исте проследили прихватном центру

за мигранте у Зрењанину и на тај начин још једном показали одговорност, када су у питању осетљиве друштвене групе. У купатилима сада имамо дозере за течни сапун, а добили смо и нове усисиваче, па нема више извлачења на старе усисиваче. На симсове тераса и соба постављена је заштита од голубова чиме смо се коначно решили проблема нежељених посетилаца који за собом остављају нелепе трагове.

Интернет

Најважније је да смо коначно добили квалитетан интернет који ради беспрекорно и свуда је присутан.

Клуб ученика

и црвена сала

Клуб ученика и Црвена сала не само да су променили изглед, већ се то догодило и са њиховим именима. Наиме, Клуб ученика је преименован у „Интернет клуб“, а Црвена Сала у „Плаву салу“. Интернет клуб је у завршној фази реновирања: окречен је у пријатну плаву боју. У њему је сада смештено десетак рачунара, а у другом делу

клуба смештени су дивни сепареи од црне коже. Амбијент Интернет клуба је једну нашу другарицу подсетио на канцеларије у Мајкрософту. После тог поређења, речи су сувишне. За судбину ове две сутеренске просторије круцијално је било уграђивање квалитетне вентилације којом су им значајно проширене намене. Тако да ће се у њима убудуће одвијати све манифестације, журке, едукације, приредбе. Модернизовано је и озвучење на коме би нам позавидели и ексклузивни београдски клубови. Постављена је монтажна бина и микс пулт. Интернет клуб ће ускоро бити

слободан за коришћење, а пре тога биће приређено свечано отварање за које су нам запослени у Дому најавили многобројна изненађења.

Вешерница

Од пре мање од месец дана у Дому је прорадила вешерница у којој можемо БЕСПЛАТНО добити услугу прања и сушења веша. Дакле, нема више викенд тегљења торби препуних прљавих ствари или мољакања београдске родбине да се обрне која машина Напослетку, морам закључити да као што рекоше у оном старом филму: „ Свакога дана у сваком погледу, све више напредујемо.“

АХ, ТАЈ ДОМ АЛО АЛО

ДОБРО ДОШЛИ У БЕОГРАД

Удому ученика средње ПТТ школе посебна пажња се поклања пријему нових ученика и брижљиво се осмишљава начин да се постигне што бржа и успешнија адаптација на нову средину. Циљ је да се нови ученици осете добродошло и прихваћено како од стране запослених, тако и од стране старијих ученика.

Низом активности које се реализују, а о којима ће овде бити реч, генерације су успешно улазиле у нашу велику породицу.

Први дан у Дому

Васпитачи информичу родитеље о организацији живота и рада у Дому, распореду активности ученика, као и о Кућном реду Дома. Ученици добијају флајер добродошлице и мапу Београда.

Први одлазак у школу

Првог школског дана у септембру васпитачи заједно са ученицима одлазе до школе, како би их научили које аутобуске линије да користе, као и где се налазе одређена аутобуска стајалишта.

Упознавање околине

Првих дана септембра организује се шетња са циљем упознавања шире околине Дома, са нагласком на важне државне институције и на све оно што је ученицима неопходно за њихов боравак у Београду- Дом здравља, најближа пошта, продавнице итд.

Разгледање Београда отвореним туристичким аутобусом и возња бродом

Наш Дом сваке године омогућава

ученицима да заједно са својим васпитачима уживају у интересантним причама водича о историји града, архитектури и животу Београђана. Посебан доживљај ученицима представља возња бродом, јер имају могућност да посматрају град из другачије перспективе.

Ах, тај Дом

Манифестација која ученике прве године на најбољи начин уводи у контекст домског живота, припрема их и ослобађа за будуће наступе у оквиру домских активности.

Поклони се и почни

Кроз ову активност ученици имају прилике да искажу своје склоности и таленте путем песме, игре, имитације и интерпретације поезије и прозе. Припремом и радом на овој манифестацији васпитачи прве године охрабрују и подржавају ученике како би се ослободили треме од јавног наступа и адекватно уклопили у културно-забавни живот Дома.

Активности психолога

Сви ученици прве године попуњавају тестове и упитнике који имају за циљ прикупљање додатних информација о ученицима, као и идентификовање ученика који имају проблем у адаптацији. Радионице вршњачке едукације Сваке године у другој недељи октобра организују се радионице за нове ученике које воде старији ученици обучени за то од стране психолога. Резултати тестова психолога, као и свакодневна пракса показују да се највећи број ученика добро адаптира на домске услове живота и рада у Дому.

ИЗ УГЛА ПРВАКИЊА

Дошао је и тај дуго очекивани дан, усељење у дом. Одвојили смо се од куће и својих најближих и дошли у нама потпуно стран свет. Иако смо једва чекали да дођемо овамо, да упознамо нове пријатеље који долазе из различитих делова Србије, расстанак од куће није био нимало лак. Када смо дошли, двориште Дома било је препуно младих људи. Тачно се могло препознати који су од њих стари домци, а ко прваци. Старији ђаци су били срећни, смејали су се и причали са својим већ добро познатим другарима, а прваци су били тихи и пуни зебње и ишчекивања. Ретко ко је имао неког познаника.

Мало касније смо са васпитачем имали састанак васпитачке групе. Васпитач нам је пожелео добродошлицу и објаснио како се одвија живот у Дому. Затим смо се распоредиле по собама. Било нам је чудно што смо се одједном нашле у огромној групи људи. Када смо се распаковале и одмориле, уследило је упознавање са вршњацима. Сутрадан смо се, по договору са васпитачима, нашли у холу дома одакле смо кренули пут школе. Грчевито смо се упирали да запамти-

мо сваку улицу, број аутобуса, број станица до школе, околину.

По доласку у школу имали смо час са својим разредним старешинама и са појединим професорима који су нас упутили у градиво којим ћемо се бавити током ове школске године, као и у критеријум оцењивања.

У дому смо добили прилику да учествујемо у великом броју манифестација, као што су: Мали Матуранти (искључиво за прваке), Поклони се и почни, Маскенбал, Караоке и разне спортске активности.. Велики број ученика није смео да учествује, док их васпитачи нису охрабрили. Те активности су нам вишеструко корисне: зближавају нас, радимо на ослобађању од треме, доносе нам додатне поене (за Дом) и наравно забаву.

Са одушевљењем смо дочекали информацију да је Дом организовао возњу отвореним аутобусом за прваке, ради бољег упознавања града. Нико се од нас није раније возио отвореним аутобусом, па је зато свима било још узбудљивије. Док смо се возили аутобусом упознали смо знаменитости града Београда, и стекли идеју о просторној оријентацији централних делова града, што нам је касније олакшало прве са-

мосталне шетње. Имали смо и водича који нам је објашњавао поред чега пролазимо и сви су могли да га чују јасно, јер је сваки ученик добио по пар слушалица. Након овог излета уследило је још једно изненађење- посматрање града из другачије перспективе- са туристичког бродоџа. Због свих ових ствари, али и многих других ствари, осетиле смо се заиста добродошло у овом граду препуном прилика.

Желимо да останемо у овом Дому, јер уз помоћ васпитача и старијих ученика, све смо се више осећале као код куће. И град нам је у кратком року постао мање стран. Време је у почетку пролазило споро, а временом постепено све брже и брже. Ево, већ је пети месец откад смо овде и наши утисци нису ни налик онима када смо се тек обрели у Београду. Велики број деце се успео уклопити, као и ми. Дом полако за нас постаје наша друга кућа, а даљина коју прелазимо између Дома и места из којег долазимо више није онолико страшна како нам се чинила. Дом највише волимо због људи у њему, људи који су нам постали део живота. Радисављевић Анђела Шобић Сандра Живановић Кристина

Жири на тешким мукама

Село гори, а баба се чешља

Зона Замфирова

ТАЛЕНТИ И АНТИТАЛЕНТИ

Весела екипа

"Кад заборавиш недељу..."

На спратовима Дома чује се граја. Ученици друге, треће и четврте године припремају се за наступ. Приказаће умеће у ономе у чему сматрају да су најбољи: глуми, плесу, рецитацији, певању... Манифестација „Таленти и антиталенти“ је једна од омиљених манифестација, па не чуди да се у њу активно укључио велики број ученика. Највећу пажњу изазвао је наступ ученица 10. воспитне групе- Бојане Јовичић, Јелене Пантелић и Иване Илић са тачком „Село гори, а баба се чешља“. Ученице су показале изузетан таленат за комедију. Њих је, без двојбе, жири прогласио најбољом тачком и доделио им прво место.

Друго место освојили су ученици 5. воспитне групе тачком „Кунг- фу панда“ у оквиру које нас је ученик Младен Џиновић изненадио познавањем вештине и спретним „баратањем“ нунчакама. Треће место освојиле су ученице 7. воспитне групе тачком „Зона Замфирова“. У овој тачки били су заступљени и глума и певање, што нам се веома допало. Жири је био у саставу: воспитачица Јелена Окичић и две ученице старијих година: Снежана Скокић и Вања Јанчић. Нису имали нимало лако задатак да издвоје три најбоље тачке, те су стога доделили и две похвале: Евгенији Стојиљковић за рецитацију и групи ученика 5. и 10. групе за сценографију. Након овако добре забаве уследио је логичан наставак- ЖУРКААА.

Кунг- фу панда

Сви су дошли да испрате манифестацију.

НОВОГОДИШЊА ГРОЗНИЦА

Чаролија новогодишњих празника ушуњала се у наш Дом и навела нас на разне веселе активности: украшавали смо и новогодишње утопљавали наш животни простор, пажљиво смо одабирали поклоне за новогодишњу лутрију и припремали се за новогодишњи маскенбал.

Ове године смо традиционални маскенбал спојили са новогодишњом томболом и приредбом и тиме загарантовали одлично загревање пред највеселију од свих журки-новогодишњу. Али да кренемо редом..

Новогодишња томбола

Већ од почетка децембра у зборницу почињу полако да пристижу поклончићи да би дан пред томболу зборница била претрпана поклонима оних који купују у пет до дванаест. Свако добија папирић са бројем и чува га до лутрије када ће тај број освојити своју бољу половину- поклон-брижљиво одабран од стране непознатог домца. Не ради се о скупим поклонима. То су махом салткиши, украси за јелку, дискови са омиљеним филмом или музиком, затим оне дивне кугле

које када протресеш пада снег и друге ситнице које значе пажњу и лепе жеље у новој години. Наредних дана свако реши своју сопствену малу мистерију од кога је добио поклон, као и коме је свој поклон даривао. Најсрећнији домац освојио је поклон који је даривао Дом-огромну кутију слаткиша! Посебно желимо да се зак-

валимо издавачкој кући Сити Рекордс која је и ове године сваком учеснику новогодишње лутрије поклонила по један диск из своје богате музичке продукције, као и васпитачу Јовану Ђорђевићу, који је главна спона у овој дивној сарадњи.

Новогодишњи маскенбал

Одзив за овогодишњи маскенбал био је сјајан. Ове

године је поред опште категорије уведена и категорија за најбољу маску Деда Мраза.

Приметили смо да су маске сваке године све боље, а конкуренција за освајање три прва места, све јача. Такође смо запазили да се сада поред визуелног тежи задовољавању свих чула, тако да су ове године, за разлику од претходних, апсолутно све маске имале и одговарајућу пропратну мелодију. На следећем маскенбалу, према предвиђањима васпитача Штулића, чији ученици сваке године оригиналношћу разоружавају жирије, очекујемо и мирисну стимулацију. Ето задатка за размишљање! Важно је напоменути да су маске ручно израђиване и да су дело вредних руку ученика, којима су несебично помагали њихови групни васпитачи. Израда масака, као и сама манифестација су диван на-

чин за дружење, разбирлигу, али и изражавање креативности, која нашим домцима никада није мањкала. Изузетно успешну манифестацију затворили су талентовани ученици који су уз подршку васпитачице Александре припремили сплет дивних новогодишњих песмица. Уследила је журка највеселија од свих.... Срећна Нова година!

О ПРИХВАТИЛИШТУ

Прихватилиште за децу обезбеђује привремено и целовито збрињавање деце и омладине оба пола, узраста 7-18 година, које упуте надлежни центри за социјални рад, органи правосуђа (суд и тужилаштва) и органи МУП-а, а све чешће деца долазе и сама. Пријем корисника се врши 24 часа дневно током целе календарске године. Прихватилиште је прво место у које деца и млади дођу након измештања из ризичних и кризних ситуација. Дете остаје у Прихватилишту док се за њега или њу не нађе најбоље решење дуготрајног смештаја и бриге, поштујући права и интересе детета. У сарадњи са Прихватилиштем, центар за социјални рад одређује најбоље решења за свако дете. Након Прихватилишта, деца се најчешће враћају у своје природне породице или у породице својих сродника. Иако у надлежности Града Београда, Прихватилиште збрињава децу из целе Србије. Годишњи број корисника је 400-600 деце и младих, а потреба за бригом коју Прихватилиште пружа расте сваке године.

Рад прихватилишта је од изузетног друштвеног значаја. Брзе и ефикасне интервенције, идентификације детета, детекције акутних проблема, примене мера заштите и реинтеграције у друштвену средину, пружиле су спас многој деци.

Којој деци Прихватилиште пружа помоћ?

1. Деца без родитељског старања
2. Деца без адекватног родитељског старања
3. Деца жртве злостављања и занемаривања
4. Деца жртве трговине људима
5. Деца у стању социјалне потребе (деца улице- скитња, просјачење; деца нађена без надзора родитеља)
6. Деца са поремећајем у друштвеном понашању
7. Деца у судском поступку
8. Деца из поступка реадмисије

Места где одлазе после:

1. Природна породица
2. Сродничка породица
3. Хранитељска породица
4. Дом за децу
5. Завод за васпитање

ПОСЕТА ПРИХВАТИЛИШТУ ЗА ДЕЦУ

Ове године су наши ученици изразили жељу да организују хуманитарну акцију за децу из Прихватилишта у Београду. Хуманитарној акцији прикључили су се васпитачи, као и запослени у Дому. Од прикупљеног новца купљени су новогодишњи пакетићи које смо уручили деци. Уз то смо им поклонили и две велике кутије са прибором за школу, као што су: свеске, оловке, бојице, колаж папир и друго. Морамо признати да су се најмлађи највише обрадовали торти коју смо им однели. Осмеси на њиховим лицима показали су нам да смо успе-

Химна прихватилишта

Колико дуго на дан очи заћворих на тирен, кажеш себи: „Буди јак! Тужну прошлост прецирај?“

И можда не знаш како је, али у добреду верујеш.

Мислиш да сам ја другачији?

Не, ја сам исти као и ти.

Ја имам презиме, исто имам име.

Можда немам свој мир и дом, али верујем да сутра већ имаћу свој.

Рефрен:

Ја сам дете којем мало шреба, сањам један исти сан - да победимо заједно сваки нови дан.

Колико дуго на дан пођеш поред мене ти, сјусташки поглед, не видиш, мислиш он је другачији.

Ти и ја смо истих година, у школу идемо и ти и ја.

Једино јасној разлика - ти кући идеш у зајрљај.

Ја имам презиме, исто имам име можда немам свој мир и дом

али верујем да сутра већ имаћу свој.

ли да им улепшамо дан, поред свих оних мука које је свако од њих носио у себи. Фасцинантно је то што су ова деца веома позитивна, дружељубива, и јака, поред свега што су прошли. Како они кажу: „Овде смо сви једна породица“, што се могло и видети. У Прихватилишту има око двадесетак деце и тај број се свакога дана мења, јер се не задржавају сва деца подједнако, како кажу запослени у Прихватилишту. Оно што остаје исто јесте да старији воде рачуна о млађима, брину једни о другима и помажу. Показали су нам где бораве, где уче, где спавају, причали своје доживљаје, смејали се вицецима. Ниједно дружење

не може проћи без песме. За то се побринуо наш васпитач Јован који нам је свирао гитару, а ми заједно са њим певали. Певало се од дечијих песама, домаћег рока, па све до наше народне музике. Затим су нам деца из Прихватилишта отпевала своју химну, уз коју су многи пустили сузу. Певали смо загрљени, учили најмлађе да играју коло. Дивно проведено време са њима. На крају дружења су нас испратили, а топле речи једног малишана су нам се урезале у срца: „Наша врата су увек отворена за вас. Дођите нам поново.“ До скорог виђења, ђао, другари! *Кристина Марковић*

ДРУЖЕЊЕ СА ИСКУСНИМА

Ученици Дома, чланови фолклорне, музичке и драмске секције су 3. марта посетили Геронтолошки центар Београд, тачније Дом за старе – стационар. Том приликом, осим поклоњених постељина, ученици су својим суграђанима у позном животном добу приредили сплет песама, драмских и фолклор-

них игара. Иницијатива за организацију овог дивног дружења потекла је од ученика. Основни мотив посете била је порука старим лицима да нису заборављена. Иначе, ово је друга по реду посета наших ученика поменутој установи. Пре годину дана ученици су у оквиру пројекта: „Креативна енер-

гија младих“, у истом Дому извели представу –форум театар, на тему међугенерациских односа. Ред рецитација, песама и игара унели су велику радост у Дому и обрадовали најстарије суграђане који су ту били окупљени. У стационару иначе, живе непокретна или теже покретна лица, која се углавном осећају усамљено

и изоловано. Ученици нашег Дома својом посетом терају црне облаци, и сваки сусрет са овим људима, доживљавају као посету блиским рођацима. Након приредбе, уследило је дружење, разговори, али и понека суза. Посета је завршена након више од два сата дружења, уз обећање да ће се ускоро опет видети.

ИЗЛЕТ ЗА НАЈБОЉЕ ВАСПИТНЕ ГРУПЕ

Враћамо се у аутобус, пуштамо музику и почињемо да певамо, али после кратке возње путем који води поред чувених фрушкогорских обронака и винограда стижемо на наше следеће одредиште-Петроварадин, па ће концерт у аутобусу ипак морати да сачека... Крећемо у шетњу Петроварадинском тврђавом, куда су давно пре нас пролазили Келти, Римљани, Турци и Аустријанци. Изградња тврђаве започета је на остацима старих римских и византијских утврђења у последњој деценији XVII века, у време владавине моћног аустријског царства, по, у то доба, веома модерном принципу чувеног француског архитекте Вобана. Била је намењена војницима и наоружању, па су се управо у овдашњим рововима, беедима, капијама водиле бројне битке и ратови за превласт над овим делом Европе. До данас је ова тврђава, која се простира на више од 110 хектара, најочуванија и највећа у Европи, те не чуди што је, позната под називом „Гибралтар на Дунаву“. Време је пролазило, цареви су се смењивали, као и

градитељи који су на тврђави радили скоро цео век, направивши шеснаест километара подземних ходника, просторија, бунара, распоређених на, чак, четири нивоа. Ми, наравно, не пропуштамо прилику да се сликамо поред симбола тврђаве-Торња са сатом, који је свима веома занимљив, јер мала казаљка показује минуте, а велика сате. Казаљке су „обрнуте“ јер је лађарима на Дунаву и војницима распоређеним широм тврђаве било важно да током магловитих дана могу да сазнају тачно време. Минути, тада, ипак нису били важни.. И док сат за нама звони, ми полако одлазимо даље. Шетњу настављамо Змај Јовином улицом, пролазимо крај споменика овом чувеном новосадском песнику и настављамо ка главном градском тргу, где смо слободни да истражујемо сами и саберемо досадашње утиске. Уживали бисмо још, али су нас гласови наших драгих васпитача подсетили да морамо да кренемо у аутобус и вратимо се у Београд.

Две најбоље васпитне групе су и ове школске године имале дивну прилику да отпутују на наградни излет и уживају у обиласку Новог Сада и Сремских Карловаца. На једнодневном излету шетали смо прелепим новосадским трговима, пили воду са чувене фонтане у Сремским Карловцима, дивили се погледу на Дунав са Петроварадинске тврђаве. Прва станица на нашем наградном путовању је живописни градић смештен на обали Дунава недалеко од Новог Сада. Погађате-то су Сремски Карловци, некадашњи центар српске духовности, културе, уметности, науке, трговине. Градић у коме су живели, школовали се и стварали многи значајни Срби. У оквиру раз-

гледања слушамо занимљивости о најлепшој ренесансној згради у Србији-Патријаршијском двору, у коме је данас смештена ризница Српске православне цркве и летња резиденција српског патријарха. Централно место на градском тргу заузима црква Св. Николе, прави архитектонски бисер чији иконостас се сматра ремек делом српског баро-

кног сликарства. Стижемо до једног од најлепших карловачких здања и посећујемо своје вршњаке у најстаријој гимназији у Србији, која постоји од 1791.године. У учионицама и библиотеци гимназије знање су усвајали великани наше књижевности, а најпознатији ђак био је песник Бранко Радичевић. Данас се овде налази филолошка гимназија

у којој се изучавају класични и савремени језици, а у библиотеци се чувају драгоцене књиге, рукописи и периодика на бројним европским језицима. Шетња гимназијским ходницима и поглед на зидове украшене плочицама и витражима, враћају нас у прошлост, али посети је дошао крај, па излазимо на главни градски трг и крећемо ка чувеној фонтани „Четири лава“. Фонтана са фигурама лавова изграђена је 1799.године у част завршетка првог градског водовода. Био је то велики дан за све становнике овог града, а убрзо је настала и легенда да ће се свако ко попије воду са ове чесме, вратити у Карловце. То нас је посебно обрадовало, па журимо да пијемо воду и надамо се да ћемо ускоро поново доћи у шетњу сликовитим градићем на Дунаву...

МУЗЕЈ АУТОМОБИЛА

Многи људи мисле да је аутомобил склоп метала, гума и пластике и да осим тога нема никакав значај. Истински заљубљеници у аутомобиле се сигурно не слажу са тим, јер верују да сваки аутомобил има јединствену уметничку форму, а одређени примерци чак и велику историјску вредност и посебну врсту наслеђа.

У срцу Београда налазе се многи занимљиви објекти који се истичу својим историјским значајем, међутим, многим није познато да се у улици Мајке Јевросиме налази прва јавна гаража у Србији. Данас је на тој локацији смештен Музеј Аутомобила, чија вредна колекција је једна од најзанимљивијих на Балкану. Ово је најмлађи технички музеј у Србији, а оснивачи су Скупштина града Београда и Братислав Петковић, колекционар из Београда, власник збирке историјски значајних аутомобила и архивске грађе о развоју аутомобилизма у нас. Збирка садржи педесет возила, од којих је најстарији Маро Гардон из 1897. године.

Предмет заштите су и направе, уређаји, научна и стручна литература, возачке дозволе, први саобраћајни прописи и закони, регистарске таблице, алати, филмски и фотографски записи, уметничка дела и дела примењене уметности, који доприносе изучавању историје аутомобилизма. У Музеју аутомобила сваки аутомобил крије неку занимљиву и необичну причу. Један од најинтригантнијих модел је Порше 911 Тагра С који је про-

изведен крајем 70-их година прошлог века и познат је по невероватној прецизности израде и дизајну конструкције што га чини веома препознатљивим и иновативним, па не чуди што је изглед овог култног модела из Штутгарта утицао на то да политика Поршеовог дизајна до данас остане непромењена и заснива се управо на тим пропорцијама и карактеру. Веровали или не, овај фантастичан аутомобил крстарио је и београд-

ским улицама. Наиме, чувени Београдки фантом Влада Васиљевић је током 1979. године баш у оваквом украденом „Поршеу“ данима и недељама успевао да измакне полицијским заседама и потерама. На градским улицама се окупљало на хиљаде Београђана који су уживали у његовим вратоломијама на асфалту. Раме уз раме са великанима ауто индустрије стоји и један мали, необичан, прилично јефтин и прилично непознат

аутомобил. Малишан о коме говоримо је Фиат 500 Јоли Гиа. То је заправо кабриолет верзија веома познатог и омиљеног модела Фиат 500, код нас популарног Фиће. Иако малих димензија и прилично непознат, овај аутомобил је несвакидашњи и ексклузиван, набављен је за потребе Београдског сајма, а неретко се у њему, из пропагандних разлога возио и тадашњи председник СФРЈ Јосип Броз Тито.

У музеју се чува и прва српска формула. Први и до данас једини GRAND PRIX у Београду и Србији вожен је 3. септембра 1939. године, у част краља Петра II, на кружној стази око Калемегдана. Централни део манифестације обухватала је трка специјално направљених тркачких аутомобила тј. болида који су називани „сребрне стреле.“ Догађај је посматрало скоро 80 хиљада гледалаца, односно четвртина свих становника ондашњег Београда. У овој јединственој музејској збирци чувају се и аутомобили краљевске породице Карађорђевић. Краљевска породица Србије је већ 1908. године набавила три луксузна аутомобила марке „Шарон“, а затим су се низали „Пакард“, „Ролс-Ројсу“ и „Неш“. Ондашњи љубитељи четвороточкаша били су окупљени у аутомобилском клубу Краљевине Југославије. Главни покровитељ клуба била је краљица Марија Карађорђевић, супруга краља Александра I Карађорђевића, иначе позната као пасионирани љубитељ аутомобила и једна од првих жена која је возила аутомобил нашим друмовима.

Никола Илић

ИНТЕРВЈУ СА ДИРЕКТОРОМ ДОМА

Као председница Домског парламента имала сам задовољство да у више наврата разговарам са директором Дома Сашом Роквићем о проблемима са којима се ми, ученици, сусрећемо. Ти састанци су сваки пут изродили неке нове идеје, али су и резултирали мноштвом новина у Дому. На једном од тих састанака искористила сам прилику и директору поставила неколико питања, а интервју приредила за наш часопис „АЛО АЛО“.

А Однедавно сте на месту директора Дома. Какви су Ваши утисци?

Моји утисци су веома добри. Вођење овакве установе је заиста инспиративно. У овом послу уживам и ни у једном тренутку ми није досадно. Изузетно је динамично. Чињеница је да је природа посла доста другачија од природе послова којима сам се раније бавио. Моје претходно радно место било је у привредно-руковођење Градским пијацама.

Наравно, када кажем да је другачије, мислим у позитивном смислу. Овај посао ме испуњава.

За само неколико дана осетио сам пулс Дома, осетио како он живи. Није прошло много времена до тренутка када сам се пронашао у различитим сегментима приче која се зове руковођење Домом. Нашао сам се у образовном, хуманитарном раду, стандардизацији хране и најважнијем сегменту- побољшању услова живота ученика, због којих Дом и постоји. То су области у којима мислим да могу, заједно са својим сарадницима, у значајној мери унапредити функционисање нашег ПТТ дома.

А За ово кратко време, колико сте у Дому, много тога је урађено што се тиче управо поменутог побољшања услова становања ученика. Реците нам нешто више о томе.

Све што је урађено у Дому може се и видети и због тога ми је врло драго. Првенствено, на захтев ученика, желео сам да

подигнемо стандард Дома.

Почели смо од постављања рампе на капији Дома ради повећања безбедности ученика, с обзиром на то да се Дом налази у непосредној близини Хале Пioniр, где се организују велике спортске и друге различите манифестације,

Затим смо закључили уговор са ЈКП „Градско зеленило Београд“ о одржавању зелених површина дворишта Дома и изградњи летње учioniце у којој ће ученици заједно са својим васпитачима изводити најразличитије активности на отвореном.

Оплеменили смо хол Дома, који сада има топлији изглед.

Имајући у виду потребу за сталним усавршавањем и побољшањем услова рада и квалитета услуга, наша кухиња је осавременењена и обogaњена новим уређајима који ће олакшати припрему намирница и повећати ниво квалитета услуге коју свакодневно пружамо нашим ученицима. Поред бројних апарата које смо набавили истакао бих нову комору, која ће служити за замрзавање

и чување меса, како би се ови производи могли складиштити по највишим могућим стандардима.

Када размишљам о свим променама којима смо желели да нашим ученицима улепшамо боравак у Дому, чини ми се да је реконструкција Клуба ученика међу најзначајнијим. Зидови су окречени, намештај је замењен новим, као и ламинат, а у просторији су постављени и рачунари. „Клуб ученика“ добија нови назив „Интернет клуб“. Уведени су и професионални вентилациони уређаји.

Друга просторија, такође веома битна за ученика јесте некадашња „Црвена сала“ која је окречена и преуређана, па је можемо назвати „Плава сала“.

Ова сала је мултифункционална, у сваком тренутку ће моћи да задовољи све потребе ученика и запослених. За ту просторију имамо велике планове. Ту ће се одржавати секције, журке, пројекције филмова, едукације... За потребе игранки набављено је професионално озвучење уз музички пулт, а за потребе представа и секција постављена је монтажна бина. Сада се у сваком тренутку могу организовати разне трибине, презентације, могу се угостити стручњаци који ће едуковати наше ђаке, могу се правити караоке, журке, пројекције филмова и друго. А како би игранке биле праве игранке, уз професионално озвучење ради се и на комплетној расвети просторије.

Радили смо и на побољшању услова одржавања хигијене-увели смо потпуно бесплатну услугу прања и сушења веша за наше ученике.

Можемо се похвалити да смо захваљујући успостављеној сарадњи са Телекомом, који нам је донирао оптички кабл,

омогућили покривеност сваког кутка Дома интернетом. Такође бих желео рећи да смо уговором са Телеком добили телефоне за сваког ученика, као и за васпитаче, који су међусобно умрежени чиме је остварена бесплатна комуникација унутар Дома.

Оно што је новина јесте и нови интерактивни сајт Дома који пружа разне могућности, почевши од добијања различитих информација, коришћења е-библиотеке, е-парламента, могућност постављања питања, а све са намером да олакша ученицима живот у Дому.

А Како сте се одлучили за све новине које су уведене у Дому?

Првог дана када сам дошао на посао, изглед хола Дома ми се учинио доста хладан, исувише хладан за установу у којој бораве млади. Увидео сам да ћу поверен ми посао добро обавити уколико од самог почетка будем инститирао на побољшању услова живота ученика у Дому. Моја обавеза, као и обавеза Министарства јесте да подигнемо стандард ученика. Присутствовао сам Домском парламенту и ученици су ме упознали са радом Дома, са проблемима са којима се они свакодневно срећу и на тај начин сам добио праве смернице за будућност овог Дома и шта је оно што треба променити како би се ова установа подигла на највиши могући ниво.

А Чини нам се атрактивном идеја да нам у Дому гостују значајне личности из света културе, уметности, спорта, филма. Какве су могућности за то?

Дом, као и тим од неколико васпитача, заједно са коорди-

натором васпитне службе Аном Станковић ради на томе да се ово омогући. Са овом адаптацијом направили смо изузетне услове за такве догађаје и обезбедили апсолутну техничку подршку за реализовање истих. Први од таквих догађаја планиран је за отварање „Интернет клуба“ када вас очекује пуно лепих изненађења.

А Како Вам се допада рад са младима?

Морам признати да сам се при првом контакту са ученицима, када смо на Домском парламенту разговарали о стварима које треба урадити да би се унапредило живот у Дому, пријатно изненадио скромношћу ученика. Сматрам да су у Дому урађене неопходне ствари како би ова установа функционисала нормално у двадесет првом веку, сходно потребама наших ученика.

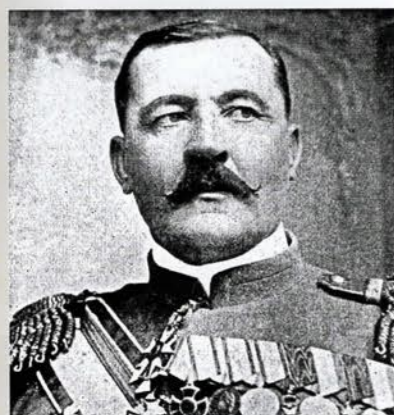
Уз помоћ стручног тима који ми је на почетку био велика помоћ приликом адаптирања овом послу, успео сам да за врло кратко време уђем у проблематику Дома. И сада могу рећи да заиста уживам у раду са младима, тј. за младе.

А Како видите Дом у будућности?

Дом у будућности видим као једну модерну институцију, где ће се спроводити озбиљан образовни рад, хуманитарни рад, где ће бити спровођене едукације из најразличитијих области кроз разне врсте обука, трибина, семинара, тренинга, радионица, интерактивног учења у циљу припреме ученика за будућност. Дом видим као институцију која ће остваривати значајну сарадњу са сличним институцијама на регионалном и међународном нивоу.

Кристина Марковић

СТОГОДИШЊИЦА МОЈКОВАЧКЕ БИТКЕ

Војвода Јанко Вукотић

Нека буде борба непрестана, нека буде што бити не може, крст и топуз нека се сударе – овим Његошевим стиховима се уочи Божића 1916. официрима и војницима обратио Ђуро Вукотић, рођак сердара Јанка Вукотића. - Важно је да је братска српска војска измакла, ако ми изгинемо имаће ко да нас освети и сатре швапску силу. рекао је храбрећи црногорске борце.

- Значај велике Мојковачке битке огледа се у томе што је мала црногорска војска успела да заустави вишеструко моћнијег непријатеља и омогући братској српској војсци да се повуче до албанског приморја, сачека савезничке бродове и спас на Крфу и Бизерти, да касније пробије Солунски фронт и дође до Кајмакчалана, капије своје отаџбине-, речи су историчара Јована Алексића. Мојковачка битка која се одиграла на Бадњи дан и Божић 1916. године један је од најсветлијих примера жртвовања у Првом светском рату. Ово је уједно била и последња војна операција Војске Краљевине

вине Црне Горе која 1918. године улази у састав Краљевине СХС, касније Југославије. Санџачком војском Краљевине Црне Горе командовао је прослављени командант, сердар Јанко Вукотић. Мојковачка битка само је завршни чин Мојковачке операције, која обухвата догађаје на Санџачком ратишту од 22. новембра 1915. до 18. јануара 1916. године. Наиме, аустроугарска офанзива на црногорском фронту започета је новембра 1915. године заузимањем Пљеваља и снажним продором долином Таре према Мојковцу. Црногорска војска бранила је

фронт од Бокоаторског залива до Златибора и Ужица. На самом почетку рата није било већих окршаја, али када су команданти аустроугарске војске схватили да је српска војска кренула у повлачење преко територије краљевине Црне Горе, одлучили су да покушају да пресецањем тог повлачења у потпуности разоре српску војску и истовремено освоје и заузму територију Црне Горе. Аустроугарска војска сва расположива средства усмерава у том правцу, а највећи део аустроугарских војника, око двадесет хиљада, са близу седамдесет топова угрожавало је пут од Рожаја

преко Сјенице према Бијелом Пољу и Мојковцу. Други део аустроугарских трупа нападао је положаје из правца Пљеваља према Прибоју и даље према Бијелом Пољу и Мојковцу. Један део непријатељских трупа јуришао је на положаје Гацко-Метаљка и према Билећи. У Боки которској и Кривошијама, међутим, биле су концентрисане јаке непријатељске снаге са мноштвом топова разних калибара, од којих је само према Ловћену било усмерено више од 270. Црна Гора је из свих праваца била под опсадом. Било је само питање дана када ће њена малобројна војска,

Кад на Божић свиће зора, Српство брани Црна Гора!

исцрпљена у многобројним борбама и притиснута оскудицом у наоружању, муницији и храни, почети да попушта. Истина, непријатељ је рачунао да ће брзо сломити тај отпор и да ће заробити и уништити знатан део српске војске у повлачењу. Али, те наде су се изјаловиле. Пуних 45 дана по незапамћеној децембарској и јануарској хладноћи Црногорци су бранили положаје и одступницу српској војсци, чије трупе су касније успеле да прођу кроз Скадар и да одатле савезничким бродовима буду одвезене до Крфа. Значај ове битке, можда на најсвеобухватнији начин,

сажет је у речима Василије Вукотић, ћерке чувеног сердара Јанка Вукотића која је као болничарка учествовала у овој битки и стиховима владике Николаја Велимировића: - Мојковац и данас живи у памћењу потомака. Да није било оног крвавог Божића на Мојковцу, не би било ни Васкрса на Кајмакчалану. Да црногорски орлови, они млади људи, који у трену презреше смрт, својим грудима не затворише мојковачка врата и тако не дозволише непријатељу да се јави српској војсци у бок и позадину, можда би судбина српства била заувек запечаћена. Исидора Савић

СВЕТСКЕ НОВЕ ГОДИНЕ

У данашње доба, већина развијених земаља је прихватила рачунање времена по грегоријанском календару и почетак нове године рачуна од 1. јануара. Нова година је празник који се обележава у целом свету и обично је нерадан дан. Последњег дана у години широм планете се организују ватромети, музички концерти и деле поклони најмлађима. Међутим, обичаји везани за новогодишњу прославу и разноврсне послатице које се тог дана припремају веома се разликују у удаљеним крајевима наше планете. Ми смо одабрали неколико необичних дочека који се организују на разним меридијанима да вам дочарамо како све то изгледа.

Нова година у Србији

У Србији се Нова година прославља двапут. Први пут се слави 1. јануара као и свуда у свету, а по други пут 13. јануара када се прославља по јулијанском календару, који поштује и српска православна црква. Људи у Србији Нову годину најчешће прослављају на трговима где уживају у концертима, ватромету и дружењу са породицом и пријатељима. Многим странцима и туристима се веома допада ова двострука прослава, па долазе у Србију да се радују и славе са нама.

Нова година у Италији

Породице у Италији славе Нову годину код куће уз обиље хране и слаткиша. После вечере, обично излазе на улице и тргове да гледају

ватромет, концерт или неку другу свечаност која се организује. Оно што је посебно занимљиво у овој медитеранској земљи је: традиција избацавања старих ствари из куће да би се на тај начин избацило оно што је лоше, обавезно ношење црвеног веша у новогодишњој ноћи, јер то гарантује срећу и љубав у наредној години, уживање у заједничком породичном дегустирању традиционалног колача „Панетоне“.

Нова година у Бразилу

Сви знамо да је дочек Нове године у главном граду Бразила, Рио де Жанеиру, веома популаран широм света. Милиони људи из разних крајева планете окупљају се баш овде да гледају фантастичан ватромет на плажама Рија, поготово на Кобакабани, најпознатијој плажи на свету. Дочек Нове године на обали мора је изузетно занимљиво искуство, иако неки људи мисле да то ипак није потпун угођај због недостатка снега-важног симбола зимских

празника. У сваком случају, то је необичан и аутентичан бразилски дочек!

Нова година у Њујорку

Једно од најпознатијих места за дочек је Њујорк. Сваке године, милиони очију из целог света су упрти у светлећу кристалну куглу на чувеном Тајмс скверу. Тачно у 23.59 кугла почиње да се спушта док милиони људи одбројавају последње секунде старе године и чекају долазак нове препуне наде, изазова, снова, ишчекивања. Кугла је тешка пет килограма и има пречник 3,7 метара, покривена је са укупно 2688 кристала који су различитих величина. Кугла сија правећи тако више од шеснаест милиона нијанси разних боја и ствара прави калеидоскоп на познатом њујоршком тргу.

Нова година у Аустралији

Становници Аустралије имају прилику да међу првима у целом свету дочекају Нову годину. У Сиднеју који је управо због тога популаран за дочек Нове године, људи углавном славе код куће, а после раскошне, обилате породичне вечере, излазе у шетњу градом. Пре поноћи, већина становника Сиднеја се окупља у познатој градској луци и уживају у посматрању спектакуларног ватромета изнад моста и зграде опере. Овај ватромет је један од најпознатијих и највећих у свету и сваке године се многи градови боре да лепотом и величином надмаше управо овај чувени ватромет.

Нова година у Шпанији

Нова година се у Шпанији дочекује испраћајем „старе ноћи“, како Шпанци називају последњу ноћ у години. Стара шпанска традиција настала почетком XX века, поштује се и данас, а подразумева да се људи окупљају на трговима широм земље или код својих кућа и једу „дванаест зрна за срећу“. Наиме, свако треба да поједе по дванаест зрна грожђа, када сат откуцава последње тренутке старе године и то ће вам донети срећу и напредак. Главни мадридски трг посвећен сунцу је место на коме се највише људи окупи да дочека Нову годину и поједе грожђе уз прегршт смеха и забаве па вам, без обзира да ли верујете у магију, препоручујемо да и ви пробате..

Текст је приредила секција енглеског језика са којом имамо већ уиграну сарадњу Хвала!

ПЕТНИЦА

10 разлога зашто треба посетити Петницу

- Упознаш нову средину
- Упознаш нове другаре
- Научиш нешто ново
- Изгубиш појам о времену
- Једеш добро
- Не идеш у школу
- Пронађеш себе
- Отвориш нове видике
- Оствариш контакте корисне за своју будућност
- Наживаш се

Предах између два предавања

Истраживачка станица Петница (ИСП) је самостална и независна организација која се бави развојем научне културе, научне писмености, образовања и културе. Активности ИСП су највећим делом усмерене на ученике и студенте, као и на обуку наставника у новим техникама, методама и садржајима у области науке и технологије. Програми ИСП обухватају широк спектар области и дисциплина у оквиру природних, друштвених и техничких наука. Сваке године Станица организује велики број различитих програма у облику курсева, семинара, научних кампова, радионица и сл., најчешће у трајању од више дана. На овим програмима као предавачи гостују искусни научни

радници и истраживачи из великог броја научних института и факултета са којима ИСП сарађује. Главнина програма ИСП је намењена младима у узрасту од 15 до 19 година. Њима се нуди могућност да се пријаве за читаву серију семинара и курсева током једне године који се одржавају у неколико термина током зиме, пролећа, лета и јесени. На једном оваквом кругу семинара учествовала је и жителка нашег Дома, чланица новинарске секције, Исидора Савић. Семинар коме је присуствовала био је из области техничких наука - примењена физика и електроника. Нескривајући одушевљење пренела нам је своје импресије: „Петница је заиста савршена. Дивно је бити део ње. Ништа лепше нема од српског села,

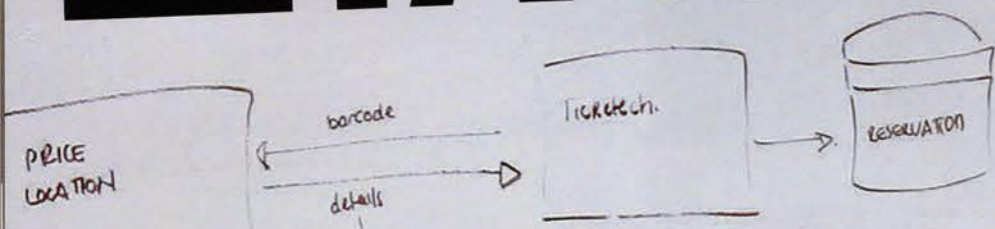
а ако ту лепоту зачините још природом, здравим животом и науком добијате управо Истраживачку станицу.“ ИС Петница се налази на само десетак километара од Ваљева. Најчешће се сама реч Петница поистовећује са станицом што доприноси добром гласу овог месташца. „Ако се одлучите на овај подухват“, наставља Исидора, „пријавите се и бићете позвани на први у низу семинара. Тада се очекује да будете спремни на све. Врло је битно брзо се уклопити у начин живљења у Петници. Несвакидашњи је. Конкретно, на мом зимском семинару, су се слушала предавања од девет ујутру до једанаест увече, уз паузе за оброке и кратке паузе у току предавања. Доста исцрпљујућег рада вас очекује у

Петници, али он ће се свакако исплатити. Циљ свих семинара јесте да пронађемо себе у области којом се бавимо, што искључиво зависи од интересовања и афинитета. Исидора истиче да никада не треба пропустити прилику за похађање Петнице. „Ако ти се не свиди имаш право да одустанеш, али увек може да се деси да одустајање буде погрешна одлука. Никада не знаш да ли је нешто кроз добро, ако не истрајеш до краја. Сами стварамо своје приори-

тете, а у средњошколским данима, потребно је да то буду школа и будуће занимање.“, закључује Исидора. За крај разговора, Исидора нас је додатно мотивисала и дала нам десет добрих разлога да посетимо Петницу: „Моја искуства са семинара су сјајна. Презадовољна сам свим што сам тамо видела, урадила, чула. Свакоме бих препоручила да се нађе у онаквом окружењу са онаквим људима. То заиста није нешто што можеш на сваком ћошку да доживиш. Оно што не може никада нестати је наука. Самим тим, одласком тамо немаш шта да изгубиш. Дођите у Петницу, дружите се, учите, радите, напредујте у ономе што волите да радите и нећете се покајати.“

Исидора Савић

ШТА ЋЕШ ДА СТУДИРАШ?

Март је већ! Ближи се пријемни, а ти још увек не знаш шта би требало и да ли би уопште требало да студираш.

Агонију у којој се поједини матуранти налазе суочени са животном значајном одлуком потрудила се да ублажи наша психолошкиња Бранкица Ристић многобројним добрим саветима, које вам овде преносимо.

Пет најчешћих грешака приликом избора факултета

1. Сви студирају, па морам и ја.

Иако је корисно завршити факултет то није једини животни избор.. У реду је бавити се и занатом, пољопривредом или развијати малу фирму.

2. Моји родитељи то очекују од мене.

Са родитељима се треба саветовати, али ако желите да завршите факултет то на крају мора бити ваша одлука. Ви ћете, а не родитељи, живети са тим избором.

3. Сви иду на тај факултет, па ћу и ја тамо.

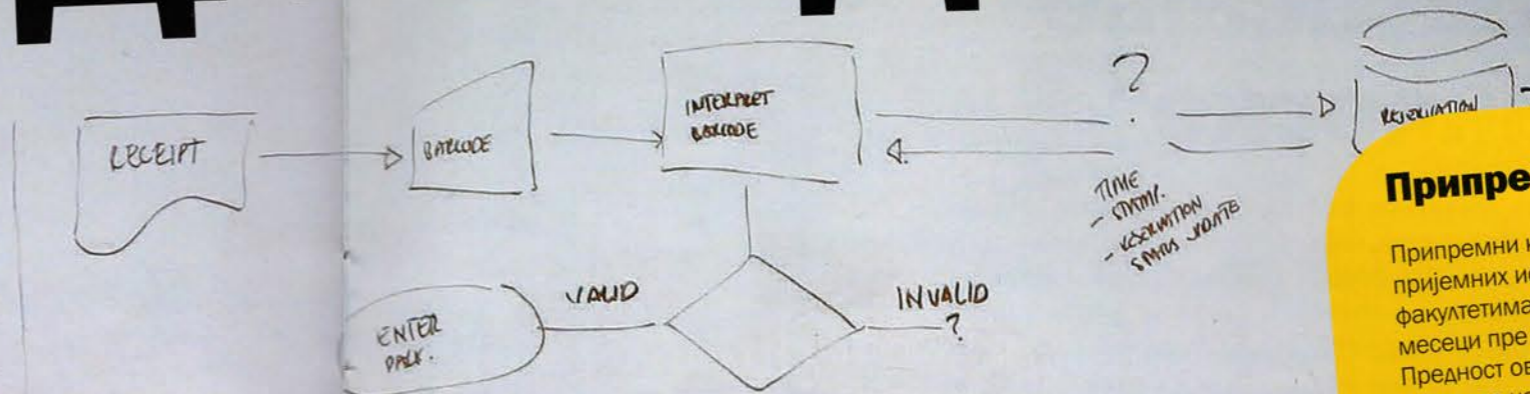
Животни пут се не бира тако што се следе други, већ искључиво своја глава и срце. Ако некритички следимо друге, пут се лако може претворити у странпутицу.

4. То је лак факултет.

Лако је само оно што нас интересује, за шта имамо дара и чиме желимо да се бавимо... А то није за све исто.

5. Кажу да је то одличан факултет.

Неки факултети су конкурентни на тржишту, али то не значи да ви морате да имате интересовање или талента за њих, зато је потребно добро помислити шта је за вас „одлично“.

Професионална оријентација

Постоји неколико добрих адреса на које се можете обратити за помоћ у професионалној оријентацији:

Центар за информисање и професионално саветовање (при Националној служби за запошљавање)

У овом центру ученици за вршне године основних и средњих школа могу да дођу на психолошко тестирање и професионално саветовање. Потребно је да између 8 и 15 часова назовете један од ових телефонских бројева, распитате се и закажете свој термин: 011/ 2929-2070, 011/ 2929-2077, 011/ 2929-207, 011/ 2929-107

Инфостуд

(<http://www.infostud.com>)
Инфостуд је портал који се састоји од неколико сајтова који се односе на запошлење и професионални развој. На овој адреси се налази тест који вам може помоћи у професионалној оријентацији: <http://prijemni.infostud.com/kalkulator-za-profesionalnu-orijentaciju>
На овој адреси се налазе све потребне информације

о упису и пријемним испитима: (<http://prijemni.infostud.com>)

Београдска отворена школа

(<http://karijera.bos.rs/>)
Београдска отворена школа има свој он лајн Центар за професионално саветовање. Да бисте користили ову услугу потребно је само да формирате налог. Доступне су вам следеће услуге:
1. Тестови личности, вештине и интересовања.
2. Упознавање са базом занимања и базом школа.
3. На основу резултата тестова креирање каријерног профила.
4. Могућност да поставите питање саветници за каријеру.
Иза сајта karijera.bos.rs стоји екипа професионалаца и топло га препоручујемо свим матурантима.

За све додатне информације можете се обратити нашој психолошкињи Бранкици.

Припреме за пријемни

Припремни курсеви за полагање пријемних испита организују се на факултетима и обично почињу неколико месеци пре пријемног. Предност оваквих пријемних курсева јесте што на лицу места добијате информације о целокупном градиву за полагање пријемног испита, потребан материјал, као и помоћ при решавању задатака или савладавању материје. Помоћ углавном добијате од стране ваших будућих професора. Мана је што су припреме обично веома скупе, а не представљају никакву гаранцију да ћете уписати жељени факултет.

Наш савет

- Почните да спремате пријемни на време, користите збирке и пријемне из претходних година и, уколико имате могућност, изађите на пробни пријемни.

- Три пута мерите, јер сече се само једном. Храбро и одлучно закорачите у своју светлу будућност и добро искористите свој потенцијал!

Мелина Маркета - „Спасаванье Франческе“

Главна јунакиња романа, Франческа, која живи са својим родитељима и млађим братом у Сиднеју, кроз овај роман нас уводи у свој живот и упознаје нас са својим ставовима, осећањима и односима са породицом и пријатељима. Све велике одлуке у Франческином животу доносила је њена мајка, Мија, а Франческу је то гушило. Свако јутро јој је започињало уз Мијине мотивационе песме за боље данас и поруке на огледалу како треба да буде неустрашива и како је сваки дан нови почетак. Свакодневно је слушала њене савете како да се понаша, да треба да има своју личност и да слуша свој инстинкт уместо да брине шта други мисле.

Франческа је имала нормалан, тинејџерски, живот, све док Мија, особа која се за све пита, не доживи нервни слом, престане да једе и повуче се у себе. Од тог дана за Мијину породицу све креће низбрдо. Франческини проблеми почињу када на Мијин разговор уписује мушку гимназију у коју су се први пут уписивале девојчице. Та гимназија ни по чему није била школа за девојке, сем по одвојеном женском тоалету.

У новој школи, Франческа је тежила да се не издваја из друштва. У старој школи је била спутана, другарице

су је „угушиле“ говорећи јој како да се понаша, да не буде јединствена и хиперактивна, каква је некада била, него да буде као оне - смирена и „кул“. Другарице су уписале другу школу и она је за њима много патила, али у новој школи постепено стиче нове пријатеље, особе без којих не би успела да превазиђе проблеме: Тару, девојку која жели промене и која је онаква каква Мија жели да Франческа буде, бунтовну ћерку полицајца Шивон, девојку уз помоћ које је била своја, тиху Џастину, особу која је свима подршка, дечка који се сам позива на недељне ручкове, Џимија, и уз помоћ кога се Мија осећала боље, и Вилијама Вила Тромбала с којим има неизвесан однос

БИБЛИОТЕКА

А онда сам цо пуцањ. Онај који је променио све у мом животу. Ушао у моју подсвест. Он ме тера да нађем нови дом. Да се препустим сигурности слова. Да се препустим таласима и планинама. Да се препустим магији и аждајама. Да се препустим животињама које говоре. Да се препустим математици и историји. Нешто је пукло у мојој глави. Нешто што ми не да мира. Оронула зграда је испред мене. Близу сам. Знам. Осећам. Додирujem браву, није хладна. Улазим. Мирише на мудрост. Плава гробница је испред мене. Бојић ме узима себи. Постајем његов слуга. Ту сам. Тачно где треба да будем. У библиотеци.

до краја. Вил је био другачији од других момака, не претерано леп, али ју је привукао својим ставом. Заљубивши се у њега добила је додатни „слатки“ терет, а није имала коме да се обрати. Уз помоћ њега и новог друштва је разумела да мора да пусти да особе одлазе из наших живота, али и да направи ново место за оне које ће доћи. Постепено, Франческа уз помоћ пријатеља схвата да треба да превазиђе своје страхове, напусти сигурност и монотоност неиздвајања, да треба поново да „проговори“ и да нађе начин да свакога дана уради нешто што је плаши. Решавањем својих тинејџерских и породичних проблема, који су јој се тренутно чинили нерешивим, жељом за њиховим превазилажењем и унутрашњом борбом, она помаже нама да се суочимо са сличним недаћама које нам живот свакодневно намеће, у друштву, школи или породици.

Драгољуб Бркић

СРЕБРНА КАШИКА

У животу се само труди да једеш сребрном кашиком и ништа ти више неће требати.

Ово је реченица коју сам највише пута чуо од своје покојне баке. Родитељи ми доста раде, она ме је одгајила и од мене створила, могу рећи, доброг мушкарца, добру особу.

Зажмурим и угледам месец. Непотпуни месец сија плавом бојом. Крије се иза облака и обасјава ми собу. Кроз стари прозор пролазе зраци светлости, видим праšину и чујем како веранда шкрипи на јесењем ветру. Ноћ је ведрa, али нема звезда. Бака је управо завршила са причом за лаку ноћ и угасила свећу. Сагиње се и љуби ме у чело. Усне су јој хладне и суве. Очи јој не дрхте и немају ону неодређену, сивкасту и мутну боју као код већине људи који корачају седамдесетим годинама. Боре око усана и на образима се појављују пре него што се насмејала, а затим тихо изговори своју реченицу.

Недељом смо увек ишли у цркву на јутарњу литургију. Много ме је мрзело да стојим с десне стране испред олатара и чекам да дође крај, узем нафору и вино, или како сам ја то звао „хлебић и винце“. Говорила ми је како треба да се молим Богу и водим дијалог с њим. Скромно сам само желео да цела моја породица буде

срећна и здрава. Моја молитва је трајала неколико минута и преостало време сам проводио гледајући фреске светаца који исто изгледају само су у другим одежама и с другом фигуром. Једни имају дужу браду, други косу, неки у десној руци држе мач, а неки макету манастира или пергамент са исписаном поучном поруком. Калиграфским словима су исписана имена људи који су помогли око изградње свете грађевине.

Недеља је био дан и када сам обавезно обувао нове, неотпаковане беле чарапе. Ни сада не разумем зашто је потребно у цркву да се иде у новим чарапама, поготово због тога јер тај одевни детаљ нико не може да види. Када бих баку питао о томе, она би само одмахнула руком и рекла да ју је тако научила њена мајка. Прихватио сам ту традицију недељних чарапа која се преносила с генерације на генерацију, сем што је једна, она од мог оца, прескочена. С мајком доста времена проводи путујући по земљи и иностранству бавећи се науком у коју доста верује. Није атеиста, али ни претерано велики верник. Бака је била жена широких видика и врло модерна, те му је допустила да донесе сопствену одлуку о вери.

Уз њу сам научио како треба да се молим када год сам у могућности, а не само у одређеним ситуацијама као што је време пред испит.

Често се пред спавање питам какав би ми живот био да ње није било у мом детињству и да ли би моји родитељи успели да ме одгоје. Они нису створену за улоге особа које могу да имају дете и да га уче правим вредностима. Док тако лежим у мраку и гледам у плафон, који не видим, размишљам о томе како треба да једем сребрном кашиком и да ми онда ништа више у животу неће требати. Живим лагодним животом, имам довољно новца, али не толико да једем сребрним посуђем. То је бахаћење и храна има исти укус из чега год да се једе, али сам схватио да већина људине не једе сребрном кашиком. Наравно да немају сви новца и метална кашика коју већина свакодневно користи није од једном постала сребрна.

Бакину коцку сам годинама склапао у својој глави и тек сам је јутрос решио. Стојим испред олтара и чекам да се причестим. Сада је Божићни пост, прва недеље, стропога недеља, водена недеља. Погнуо сам се испред свштеника да узмем Исусову крв и месо. Сунце ме је обасјало. Осетио сам унутрашњу топлину и добро познат додир на рамену. Била је то она и показала ми из чега узимам вино и хлеб, из сребрне кашике. Ја сам хришћанин, православац, верујем. То је све што ми је потребно.

Концерт Кикија Лесандрића и групе Пилоти

У склопу манифестације „Дани Палилуле“ на летњој сцени Установе културе „Палилула“ одличну атмосферу направили су Кики Лесандрић и група Пилоти. Концерт је био изузетно посећен. Атмосфера је била одлична. На концерту су претежно изводили своју музику, али је било пар песама и осталих извођача. Изводили су неке од својих многобројних хитова : „Те

ноћи смо се потукли због ње“, „Како си лепа“, „Буди ту кад падне снег“, „Још једна пијана ноћ“, „Кажу да љубав је само реч“ и многе друге уз које се публика њихала у заносу и певала заједно са Кикијем. И наше новинарке су се добро забавиле и направили пар фотографија. Овом приликом се захваљујемо општини Палилула на организацији дивног концерта и наравно на избору музичара.

Бојана Симовић

Наше новинарке на радном задатку са својим омиљеним музичарем.

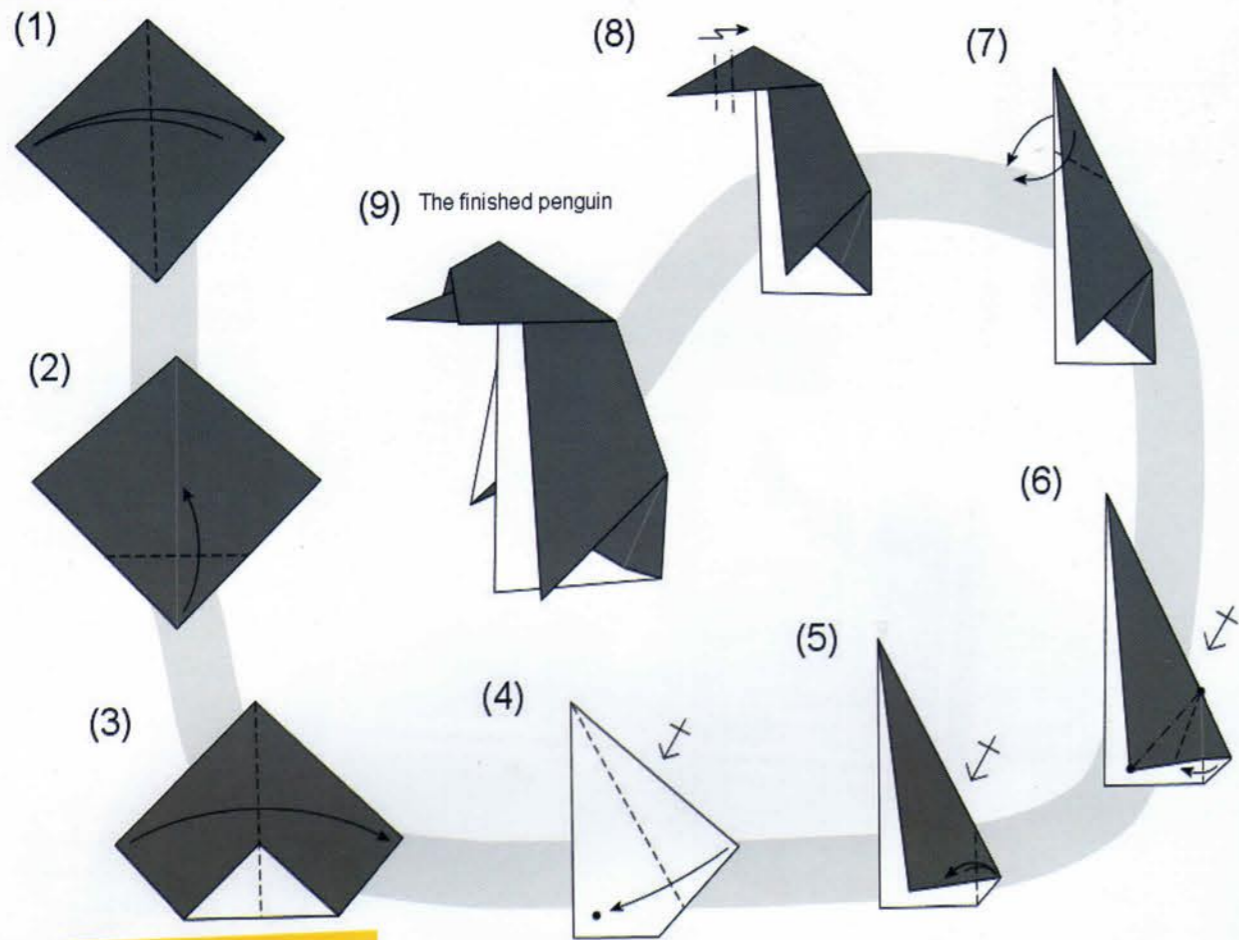
Кики Лесандрић-биографија

Зоран Кики Лесандрић рођен је у Београду 2. јануар 1961. године. Српски је рок композитор, музичар и продуцент.
 - Септембра 1980. године основао је групу „Пилоти“, са којом је постигао велики успех у бившој Југославији.
 - 1996. године након објављивања албума „Дан који пролази заувек“, Кики Лесандрић распушта „Пилоте“ и сели се у Грчку где почиње да компонује музику за њихово тржиште.
 - 2008. године се на велика врата, након дванаест година, враћа на српску музичку сцену првим солистичким албумом под називом „Месец на вратима“. Публика је изузетно добро реаговала на овај албум будући да се нумере: „Те ноћи смо се потукли због ње“, „Како си лепа“, „Олтар“ и „Бог види све“ међу најслушанијим песмама на свим радијима и данас.
 - 2010. године издаје албум под називом „Свет је леп када сањамо“.
 - 2012. године издаје албум „Случајно и заувек“. Највећи хитови са тог албума су: „Још једна пијана ноћ“ и „Кажу да љубав је само реч“.
 Са својим бендом држи веома посећене концерте како у Србији, тако и у околини. Наступао је на Егзит-у, Београдском фестивалу пива, као и многим другим фестивалима.

Кристина Кукић

ИЗА ТАМНИХ СТАКАЛА

Странице календара се брзо okreћу. Док удариш дланом о длан, ето првих сунчаних дана.

Незаобилазни аксесоар и врућа тема модних блогова свакако су наочаре за сунце. Како изабрати најбољи модел?

Данас су наочаре за сунце постале толико значајан модни детаљ да су постале заштитни знак многих модних икона. Када споменемо Одри Хепберн, прва асоцијација су наочаре мачкастог облика. Ким Кардашијан је постала препознатљива по наочарама са великим рамом које је користила да се сакрије од папараца. Ту су и Ленонке, наочаре са округлим стаклима, које се везују за чувеног члана Битлса- Џона Ленона. Амерички пилоти су, током Другог светског рата, носили модел наочара које су и данас симбол мужевности, а своју популарност стекле су захваљујући Бобу Дилану. Као што видите, за сваког се може пронаћи одговарајући облик, рам, боја. Шта год пожелимо.

Па, драги моји, за које сте се ви одлучили

Ивана Савић

ОРИГАМИ

Оригами је традиционална јапанска вештина креирања модела од папира.

Традиционално се користи квадрат, али постоји велики број модела који се праве од другачијих облика папира. Везује се за 2. век нове ере. Осим у Јапану, ова вештина се проширила и на остале земље. У Шпанији је позната под именом Papiroflexia . У 8. веку оригами је постао саставни део разних церемонија у Јапану. Самураји су размењивали поклоне који су на себи имали украсе „ноши“ - савијене траке папира. Оригами се у принципу прави од папира, иако се могу користити и другачији материјали (тканина). Обично се користи папир за фотокопирање. Осим тога може

се користити фолија, папир за увијање, хамер. Постоји и специјализован папир за оригами који је најчешће двобојан и већ исечен у облик квадрата.

Оригами се користи у различитим подручјима образовања, развојним и терапијским програмима. Када правите оригами , активира се цео мозак , побољшава се координација око- рука, меморија , невербално мишљење, машта и креативност. Јавља се пријатно расположење и задовољство. Допринос је пронашао и у математици око решавања математичких проблема. Психолози га користе у разним менталним и развојним програмима. Окушајте се и ви у овој древној вештини.

Невена Радовановић

РЕШИ СЕ НАПАСТИ

Бубуљице на лицу никада нису пријатан приказ. Зато увек треба да будете спремни за ове изненадне посетиоце на вашем лицу. Суздржите се од цеђења и чачкања бубуљице. Тиме ћете стање само погоршати! Ево неких од третмана из кућне радиности које можете испробати и уверити се да ли раде.

-Паста за зубе-

За почетак добро оперите лице како бисте уклонили све нечистоће. Када завршите са прањем, нежно га тапкајте пешкиром да се осуши. Следећи корак јесте да малу количину пасте за зубе нанесете на бубуљицу и оставите је до јутра. Паста ће

исушити бубуљицу и она ће након неког времена почети да нестаје.

-Лед-

Још један одличан начин да се ослободите бубуљица преко ноћи је лед. Овај лек ће замрзнути поре и уклонити сву прљавштину. Предлажемо вам да га користите три пута дневно ако желите да се брзо ослободите бубуљице. То ће помоћи да се смањи упала.

-Мед-

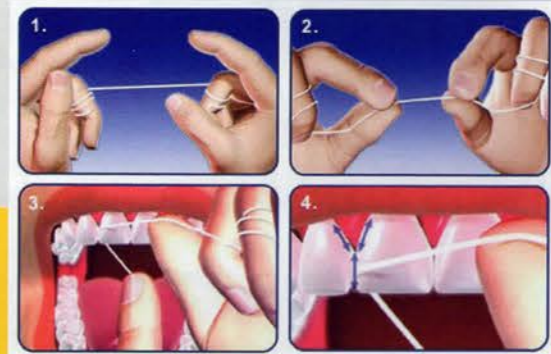
Мед је најбољи лек за бубуљице. Он је природни антибиотик који ће да се спречи инфекција и убрза процес. Предлажемо да ставите мало меда на памучни туфер, и ма-

сирате захваћене области. Нека одстоји око 30 минута, па га исперите топлом водом.

-Пара-

Сипајте топлу воду у чинију и наднесите лице изнад ње, тако да се дође у контакт са паром (немојте бити превише близу да се не опечете). Било би добро и да ставите танки пешкирић преко главе и сву пару усмерите на лице. Исперите млаком водом и средством за чишћење и нанесите неку хидрантну крему.

Анђела Стојковић

КОРИСТИШ ЛИ КОНАЦ ЗА ЗУБЕ?

Правилном употребом зубног концa уклања се плак и остаци хране са оних места до којих је тешко или немогуће допрети зубном четкицом – испод линије десни и између зуба. Изузетно је важно користити зубни конач свакодневно, јер нагомилавање денталног плака доводи до каријеса и обољења десни.

Како би употреба денталног концa била што ефикаснија, користите следећу правилну технику:

- Откините двадесетак центиметара денталног концa. Намотајте већи део откинутог концa око својих средњих прстију, остављајући 4-5 цм концa слободно између прстију. Овај део концa користите за чишћење.
- Држите конач палчевима и кажипрстима обе руке и пажљиво га унесите у међузубни простор, клизећим покретима напред-назад преко тачке контакта два суседна зуба.
- Нежно прислоните конач уз базу сваког зуба, залазећи

- нешто испод линије десни. Не гурајте превише под десни. Пажљиво дозирајте силу притиска, како бисте избегли повреде меких ткива око врата зуба.
- Истим клизећим покретима напред-назад, извуците конач из међузубног простора, истим путем којим сте га унели.
- Како у сваком међузубном простору постоје две површине суседних зуба, овај поступак је потребно извести два пута за сваки међузубни простор, прислањајући конач прво уз један, а потом уз други зуб.
- За свако уношење концa у међузубни простор користите чист део концa.
- Ако Вам конач на некој површини зуба запиње, обратите се стоматологу да отклони препреку. А препрека може бити лоше постављена плomba, протетска надокнада или зубни каменац

ПРЕКО КОША ДО ПРИЈАТЕЉСТВА

Први састанак са лоптом заказан је на почетку септембра. Спортски расположени домци прихватили су позив и дошли на договорено место, где их је васпитач Марко дочекао са осмехом. Све је почело између четири зида домске, спортске сале. Кренули смо малим кораком, са једним заједничким циљем, да наш дом и заједништво у њему представимо на што бољи начин. Време у сали је брзо пролазило. Са сваким датим кошом били смо ближи формирању компактне екипе. Најбоља петорка, коју чине старији и искуснији

домци, несебично је делила своја знања и вештине са млађима. Наш васпитач Марко то подржава и оснажује старије домце, а млађе ослобађа страхова од неуспеха. Бодри нас. Често нас подсећа: „Није важно победити, важно је дружити се.“

У Дому су генерације склапале пријатељства преко лопте. Догађала се и понека љубав. Спорт нас везује и прави од нас малу заједницу заљубљеника у игру. Најбољима се пружа прилика да заиграју у жуто- плавом дресу. То је велика част!

ДЕБАТНИ КЛУБ

Од почетка школске године у нашем Дому постоји дебатни клуб. Идеја о формирању дебатног клуба потекла је на иницијативу заинтересованих ученика, а ту идеју су подржале васпитачи Ана Станковић и Слађана Пријић-Сладић. Основни циљ формирања дебатног клуба је унапређење културе дијалога и подстицање критичког размишљања. Дебата се, наиме, дефинише као аргументована расправа у оквиру које се ученици упознају са могућношћу сучељавања различитих ставова уз аргументацију, међусобно уважавање, толеранцију, поштовање, и наравно, дружење. Формирањем дебатног клуба и учешћем у његовом раду, учени-

ци развијају логику, дијалектику, расуђивање, могућност формирања аргумената насупрот вредносном суђењу као и развијање моћи закључивања. Путем дебате, млади на интересантан начин уче о новој теми и области. Обука и радионице дебатног клуба организују се у просторијама Дома и обухвата укупно шест радионица, по две месечно. До сада су се ученици у оквиру радионица упознали са комуникацијским вештинама и културом изражавања, значајем реторике и логики, структуром дебате, начинима формирања и изражавања критичког мишљења. На једној од радионица дебатовало се о томе да ли би требало увести школске унифор-

ме. Ученици су били подељени у два тима-афирмативни и негацијски. Афирмативни тим је подржавао идеју задате теме, аргументујући то чињеницом да се увођењем школских униформи умањују разлике економског статуса између ученика. Уколико су ученици исто обучени већа је вероватноћа да ће млади судити једни о другима на основу карактера уместо одеће коју носе. Такође, као значајну предност ношења униформи афирмативни тим види и чињеницу да се на тај начин подстиче поштовање заједничког кодекса понашања, којег би се придржавао сваки ученик.

Насупрот њима, негативни тим је износио аргументе који су се базирали на томе да школске униформе спутавају креативност и слободу изражавања ученика. Ученици који нису директно учествовали у дебати, имали су улогу модератора и судија који су на, унапред припремљеним формуларима, оцењивали форму и садржај дебатовања (аргументација-број аргумената, јачина; начин излагања-језик, реторика, разумљивост, комплетан наступ-изглед, глас, став, гестукулација).

Невена Радовановић

DOMIJADA 2016

Počela je DOMIJADA !!!!

Dom učenika srednje PTT škole je ove godine domaćin Domijade 2016

[VIŠE O DOMIJADI »](#)

Sekcije u Domu učenika

Sportske sekcije

Sekcija za mali fudbal
Košarkaška sekcija
Strojstvo

Kulturno-umetničke sekcije

Moderni ples
Libretne sekcije
I elektrone igre

Saznajne radionice

Novinarska radionica
Radionica engleskog jezika
Radionica informacionih tehnologija

Usluge

SMESTAJ UČENIKA
SMESTAJ ZA UČENIKE SREDNJE PTT ŠKOLE

VASPITNI RAD
VASPITNO-OBRAZOVNI RAD U DOMU

HOTELSKI SMESTAJ
VAN DOMSKI SMESTAJ ZA UČENIKE

ISHRANA
ISHRANA U DOMU UČENIKA

EUSLUGE
ELEKTRONSKE USLUGE

ORGANIZACIJA DOGAĐAJA
ORGANIZACIJA I PLANIRANJE

Dom učenika srednje PTT škole

Dom učenika srednje PTT škole je moderna vaspitno-obrazovna ustanova u kojoj se pored vaspitnih i obrazovnih aktivnosti i sadržaja obezbeđuju i smeštaj, ishrana, uslovi za učenje, zabavni i sportski život za učenike koji pohađaju PTT školu i svi su iz različitih mesta sa teritorije Srbije van Beograda

Naši zaposleni

Marko Nenadović
prof. fizičke kulture

Jelena Guteša
prof. francuskog jezika

Dušan Medaković

